

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce:

X
bytem X

proti
žalovanému:

Krajský úřad Libereckého kraje
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

za účasti osoby na řízení zúčastněné:

CETIN a.s.
sídlem Českomoravská 2510/19, Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 4. 2022, sp. zn. OÚPSŘ 381/2021-OSŘ, č. j. KÚLK 25181/2022-OSŘ

takto:

- I. Návrh žalobce na ustanovení zástupce z řad advokátů se zamítá.
- II. Žaloba se zamítá.

III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

IV. Osobě zúčastněné na řízení se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se včas podanou žalobou domáhá zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Nový Bor, stavebního úřadu a úřadu územního plánování (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 30. 8. 2021, sp. zn. SU 937/2019-15744/B/Sto, č. j. MUNO 38440/2021. Tímto prvostupňovým rozhodnutím správní orgán I. stupně dodatečně povolil stavbu a stanovil podmínky pro dokončení stavby rodinného domu, vodovodní přípojky, přípojky splaškové kanalizace, přípojky elektro a oplocení na pozemcích p. č. XA, p. č. XB a p. č. XC v k. ú. X u X.
2. Žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí nejprve zrekapituloval průběh správního řízení s tím, že stavebník – společnost 5 v jednom s.r.o. požádal o dodatečné povolení již rozestavěné, výše popsané stavby rodinného domu. Stavební úřad věc náležitě projednal s účastníky a dotčenými orgány, rozhodoval na základě autorizovanými osobami zpracovaných podkladů. Dle žalovaného byly splněny podmínky pro dodatečné povolení předmětné stavby. Souhlas sousedů není zákonnou podmínkou pro vydání (dodatečného) stavebního povolení. K odvolací námitce absence udělení výjimky z odstupové vzdálenosti stavby od společné hranice s pozemkem p. č. XD žalovaný uvedl, že v daném případě se neuplatní dvoumetrový odstup dle § 25 odst. 2 vyhlášky č. 501/2006 Sb., nýbrž je třeba aplikovat § 25 odst. 4 téže vyhlášky, kdy vzájemný odstup stavby pro bydlení a sousední nebytové stavby řadových garáží musí být roven alespoň výšce vyšší z protilehlých stěn. Rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 12. 2. 2019 byla povolena výjimka z § 25 odst. 4 uvedené vyhlášky pro snížení řešené odstupové vzdálenosti na 2,5 m. K další námitce žalovaný dodal, že v rozhledovém poli při výjezdu z komunikace na pozemku p. č. XD na místní komunikaci Dobrovského nebrání žádná překážka.

II. Žaloba

3. Žalobce v podané žalobě uvedl, že napadené rozhodnutí nerespektuje zákonná ustanovení týkající se dodatečného povolení stavby, nerespektuje námitky podané v odvolacím řízení, je svévolné a nepřesvědčivé. Správní orgán I. stupně rozhodoval mj. na základě vyjádření společnosti Severočeské vodovody a kanalizace a.s., GasNet Služby, s.r.o., CETIN a.s. a ČEZ Distribuce, a.s. Jejich vyjádření však měla omezenou platnost, která vypršela ještě před rozhodnutím stavebního úřadu. Tato vyjádření proto neměla být brána v potaz. Předmětná stavba je také umístěna na cizím pozemku, resp. v nepovolené odstupové vzdálenosti od sousedního pozemku. Správní orgány se nezabývaly skutečností, že odstupová vzdálenost stavby je 0–1 m od společné hranice s pozemkem p. č. X a že dle tvrzení žalobce zasahuje či po dokončení stavby bude zasahovat do prostoru tohoto pozemku. Pokud o této výjimce nebylo rozhodnuto, je rozhodnutí o povolení jiných výjimek nicotné, a nelze tedy vydat stavební povolení. Napadené rozhodnutí správního orgánu je zatíženo také dalšími procesními i věcnými pochybeními, pro něž je třeba je odstranit.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

4. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný vyslovil podezření, že žaloba byla podána opožděně. Pokud jde o věc samu, žalovaný ohledně výjimky z odstupové vzdálenosti odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K otázce platnosti vyjádření správců sítí uvedl, že žalobce překračuje rozsah námitek, které je vedlejší účastník stavebního řízení oprávněn vznášet, neboť není splněna podmínka zásahu do vlastnického nebo jiného věcného práva.
5. Žalobce na vyjádření žalovaného krátce reagoval v tom smyslu, že žalovaný se proti žalobě v podstatě nijak nebrání. Nadále hájí stavbu na cizím pozemku a nevadí mu, že k povolení stavby chybí účinná vyjádření dotčených správních orgánů.

IV. Posouzení věci krajským soudem

6. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a v mezích uplatněných žalobních bodů dle § 75 odst. 2 s. ř. s. s tím, že přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. Podanou žalobu soud posoudil jako včasnou, když byla původně podána u Okresního soudu v České Lípě, který řízení o ní zastavil usnesením ze dne 13. 7. 2022, č. j. 37 Nc 15103/2022-21, a následně byla v jednoměsíční lhůtě podána u zdejšího soudu.
7. Z předloženého spisového materiálu soud zjistil, že stavebník 5 v jednom s.r.o., jako právní nástupce původních vlastníků stavby – manželů X, vůči nimž bylo původně zahájeno řízení o odstranění stavby, podal dne 16. 7. 2019 u stavebního úřadu žádost o vydání dodatečného povolení stavby. Žádost byla v průběhu řízení doplňována a projednána při ústním jednání. Žalobce již v námitkách uplatněných před správním orgánem I. stupně hovořil o nesplnění odstupové vzdálenosti stavby od cizího pozemku. Z předloženého spisového materiálu Městského úřadu Nový Bor je rovněž zřejmé, že správní orgán I. stupně v samostatném řízení zahájeném na podkladě žádosti stavebníka mj. povolil výjimku z ustanovení § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, tak, že stavba předmětného domu smí být umístěna ve vzdálenosti 2,5 m od stavby řadové garáže na sousedním pozemku. Toto rozhodnutí pak k odvolání žalobce potvrdil žalovaný svým rozhodnutím ze dne 15. 7. 2019, č. j. KULK 47135/2019. Řízení o žádosti o dodatečné stavební povolení bylo opakovaně přerušováno, dne 30. 8. 2021 dospěl správní orgán I. stupně k vydání shora označeného rozhodnutí, jímž předmětnou stavbu dodatečně povolil a stanovil podmínky pro její dokončení. V jeho odůvodnění k námitkám žalobce mj. odkázal na výsledek řízení o udělení výjimky z odstupových vzdáleností a uvedl, že do spisu byl opatřen geometrický plán č. X, z něž plyne, že žádná část řešené stavby není umístěna na pozemku p. č. XD.
8. Krajský soud rozhoduje v této věci již podruhé. Jeho první zamítavý rozsudek ze dne 13. 3. 2024, č. j. 59 A 64/2022-134, totiž zrušil Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 19. 3. 2025, č. j. 6 As 84/2024-36. Nejvyšší správní soud se neztotožnil se závěrem, že žalobce není oprávněn namítat neplatnost vyjádření správců inženýrských sítí. Uzavřel, že: „*Nejvyšší správní soud v této chvíli nepředjímá důvodnost stěžovatelových námitek. V nyní projednávané věci však nelze uzavřít, jak to učinil krajský soud, že takto uplatněné námitky míří pouze k obecné*

kontrole zákonnosti a správnosti správního řízení. V dalším řízení proto krajský soud znovu posoudí stěžovatelem uplatněnou žalobní námitku. Případná neplatnost vyjádření dotčených subjektů přitom nutně neznamená nezákonnost správních rozhodnutí, posouzení této otázky však přísluší krajskému soudu.“

9. K projednání věci nařídil soud jednání, v této věci již druhé, a to na den 10. 12. 2025. Krátce před jednáním – podáním z neděle 7. 12. 2025 – žalobce ve věci již potřetí požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. K tomu soud uvádí, že v tomto řízení již rozhodl jak o neosvobození žalobce od soudních poplatků, načež byl žalobce schopen soudní poplatek zaplatit, tak především již dvakrát rozhodl o zamítnutí žalobcova návrhu na ustanovení zástupce z řad advokátů. V usneseních ze dne 12. 6. 2023, č. j. 59 A 64/2022-100, a ze dne 21. 5. 2025, č. j. 59 A 64/2022-158, soud odkázal na úpravu § 35 odst. 10 s. ř. s. a konstatoval nejen, že v případě žalobce neshledal předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, zejména však uvedl, že žalobce je velmi zkušeným účastníkem soudních řízení, který, jak je soudu z jeho činnosti známo, dokáže svá práva hájit sám. Uvedené platí i nadále.
10. Druhé z označených usnesení o neustanovení zástupce z řad advokátů bylo navíc vydáno již v době po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu. Z něj vyplývá, že krajskému soudu nyní fakticky zbývá k posouzení jediná žalobní námitka, na niž měl Nejvyšší správní soud odlišný náhled od prvního rozsudku krajského soudu. Věc je tím tedy zjednodušena a o složitosti, kvůli níž by žalobce nebyl schopen hájit svá práva, nemůže být řeč. Naopak, vzhledem k níže popsaným důvodům směřuje věc k nevyhnutelnému výsledku, přičemž žalobce již není oprávněn svou žalobu rozšiřovat (§ 75 odst. 2 s. ř. s.).
11. Soud konstatuje, že třetí žádost o ustanovení zástupce z řad advokátů, v níž žalobce uvádí, že se případně hodlá obrátit na Českou advokátní komoru, považuje již za zneužití práva. Žádost byla podána natolik krátce před jednáním, že její vyhovění by nutně muselo nařízené jednání zmařit. Žalobce přitom o míře náročnosti věci ví dlouhodobě. Např. podáním ze dne 11. 11. 2025 žalobce upozornil soud, že mohou existovat doposud soudem neoslovené potenciální osoby zúčastněné na řízení. Soud v reakci na to nekonal jednání v původně nařízeném termínu, nýbrž je odročil. Žalobci nic nebránilo již tehdy nebo kdykoli dříve vznést požadavek na ustanovení zástupce kvůli složitosti věci. Chtěl-li se v této věci obrátit na Českou advokátní komoru, mohl tak učinit. Řízení je vedeno již od roku 2022, i po vydání zrušujícího rozsudku Nejvyššího správního soudu z jara letošního roku, od kdy je zřejmé, jakou otázku zbývá v řízení před krajským soudem zodpovědět, měl žalobce dostatek prostoru k opatření zástupce. Pokud tak neučinil a pouze vyčkal termínu jednání soudu, aby je svou žádostí zmařil, jde o jednání obstrukční.
12. Protože vzhledem k podání žádosti krátce před termínem nařízeného jednání soudu nebylo reálně možné o žádosti samostatně rozhodnout a usnesení doručit žalobci před konáním jednání, bylo záměrem soudu rozhodnout o žalobcově žádosti při jednání. Žalobce se však k jednání bez omluvy nedostavil, ačkoli k němu byl řádně předvolán a od prostého podání opakované žádosti o ustanovení zástupce nemohl (bez jiné zprávy od soudu) odvozovat, že by se snad jednání nemělo konat. Vzhledem k žalobcově absenci projednal soud věc bez jeho přítomnosti, přičemž rozhodnutí o nevyhovění jeho poslední žádosti o ustanovení zástupce pojal jako součást při jednání vydaného rozsudku. Prostřednictvím případné kasační stížnosti proti němu se tedy žalobce může bránit také rozhodnutí o neustanovení zástupce. Nelze dopustit, aby opakované žádosti o ustanovení zástupce podávané v tomtéž řízení, navíc při absenci uvedení nových skutečností, bránily řádnému a pokud možno rychlému skončení řízení. Správní judikatura se obdobně vyjadřuje v případě opakovaných žádostí o

osvobození od soudních poplatků, které rovněž mohou představovat nástroj obstrukční taktiky účastníka a o nichž za určitých podmínek již není třeba ani samostatně rozhodovat (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008-65).

13. Při jednání samotném setrval žalovaný na svém dosavadním stanovisku. Soud provedl dokazování jím opatřenými aktuálními stanovisky čtyř správců inženýrských sítí, jejichž obsah je popsán níže. Již při prvním jednání soudu dne 13. 3. 2024 žalobce vznášel důkazní návrhy za účelem zjištění polohy stavby dodatečně povoleného rodinného domu vůči pozemku žalobce. Tato poloha však byla ve správním řízení náležitě objasněna, jak to plyne z níže identifikovaného geometrického plánu, který je součástí správního spisu. Zdejší soud proto na podkladě tehdejšího návrhu žalobce dokazování neprováděl, s čímž se následně ztotožnil také Nejvyšší správní soud.
14. Vzhledem k obsahu zrušujícího rozhodnutí Nejvyššího správního soudu je třeba se zabývat žalobcem vznesenou námitkou neplatnosti vyjádření správců sítí, kteří byli účastníky správního řízení. Součástí správního spisu je žalobcem označené vyjádření společnosti Severočeské vodovody a kanalizace a.s. ze dne 8. 7. 2019, jímž je prodloužena platnost původních vyjádření této společnosti ze dne 8. 3. 2018 a ze dne 4. 6. 2018, které jsou taktéž součástí správního spisu. Dle obsahu „prodlužujícího“ vyjádření končí jeho platnost jeden rok ode dne jeho vyhotovení, tedy dne 8. 7. 2020. Soud proto konstatuje, že ke dni rozhodnutí žalovaného nebylo vyjádření společnosti Severočeské vodovody a kanalizace a.s. v platnosti.
15. Součástí správního spisu je dále žalobcem označené vyjádření společnosti GasNet Služby, s.r.o. (dříve GridServices, s.r.o.) ze dne 10. 5. 2018. Jeho platnost je stanovena na 24 měsíců ode dne jeho vydání, tedy do 10. 5. 2020. V době vydání napadeného rozhodnutí tak toto vyjádření nebylo v platnosti.
16. Součástí správního spisu je také žalobcem označené vyjádření společnosti CETIN a.s. ze dne 19. 6. 2018 včetně jím odkazovaného a k němu připojeného vyjádření o existenci sítě elektronických komunikací. Toto vyjádření sice stanoví den konce své platnosti na 13. 6. 2021, současně však uvádí čtyři možnosti zániku své platnosti, z nichž je uplynutí doby platnosti pouze jednou z možností [uvedenou pod bodem ii)] a výslovně je stanoveno, že pro pozbytí platnosti je rozhodné, která z uvedených možností nastane nejdříve. Dle bodu i) pozbývá vyjádření platnosti dnem, kdy je žadatelem a/nebo stavebníkem použito k podání žádosti o vydání správního rozhodnutí. Společnost CETIN a.s. tedy dle uvedeného bodu předpokládá, že vyjádření je konzumováno jeho „vložením“ do správního řízení, a nevyžaduje jeho aktualizaci s ohledem na délku správního řízení.
17. Soud k tomu poznamenává, že podmínky využitelnosti souhlasných vyjádření správců sítí ve správních řízeních nastavují sami tito správci. Je na nich, jakožto účastnících stavebního řízení, zda platnost svého vyjádření omezí a jakým způsobem tak případně učiní. Z obsahu zmíněného vyjádření společnosti CETIN a.s. plyne, že tato společnost při tvorbě svého vyjádření nechápala pojem platnosti vyjádření v tom smyslu, že by požadovala, aby její vyjádření bylo platné ke dni vydání ani prvostupňového, natož odvolacího rozhodnutí. Jinak by totiž nemohla stanovit podmínky platnosti vyjádření tak, jak jsou nastaveny na straně 2 jejího vyjádření o existenci sítě elektronických komunikací. Dle těchto podmínek pozbývá vyjádření platnosti stručně řečeno buď jeho i) použitím k podání žádosti v případě řízení o žádosti (o něž se v řešené věci jednalo), nebo ii) uplynutím doby platnosti (dne 13. 6. 2021), nebo iii) změnou poměrů, nebo iv) porušením všeobecných podmínek ochrany sítě

elektronických komunikací. Rozhodná pro pozbytí platnosti je dle společnosti CETIN a.s. ta skutečnost, která nastane nejdříve.

18. V daném případě bylo souhlasné vyjádření této společnosti vloženo do spisu již na počátku stavebního řízení dne 4. 9. 2019 společně s projektovou dokumentací a dalšími podklady tvořícími přílohy podané žádosti o dodatečné povolení stavby. Ve smyslu podmínek platnosti nastavených samotnou společností CETIN a.s. tak bylo její vyjádření využito k podání žádosti, tím bylo konzumováno, tzn. pozbylo platnosti v tom smyslu, že jej např. nebylo možno znovu použít pro účely jiného řízení. Ani v nejmenším z něj však neplyne, že by společnost CETIN a.s. vyžadovala pro účely správního řízení, v němž bylo využito, jakoukoli jeho aktualizaci s ohledem na délku řízení. Naopak dle ve vyjádření nastavených podmínek nastal zcela předpokládaný běh věcí, vyjádření bylo využito dle jeho podmínky i), a podmínka ii) hovořící o konkrétním datu, do kdy bylo třeba vyjádření využít, se tedy již neuplatnila, neboť zde stanovené datum nastalo později. Námitka nepoužitelnosti vyjádření společnosti CETIN a.s. z důvodu rozhodnutí správních orgánů po datu 13. 6. 2021 proto není důvodná.
19. V neposlední řadě je součástí správního spisu také žalobcem označené vyjádření společnosti ČEZ Distribuce, a.s. ze dne 20. 6. 2019. Toto souhlasné vyjádření dle jeho obsahu pozbývá platnosti, nebude-li stavba zahájena do 1 roku od udělení souhlasu. Samo vyjádření označuje stavbu jako: „Dodatečné povolení stavby – Novostavba rodinného domu na p. p. č. XE, k. ú. X u X“. Ze správního spisu je zřejmé, že vzhledem k tomu, že šlo o dodatečné povolení již budované stavby, byla takto označená stavba zahájena již v době vydání předmětného souhlasného vyjádření. Takto stanovená podmínka platnosti nasvědčuje jejímu šablonovitému užívání v rozličných případech, a v dané věci je možno ji považovat za stavebníkem splněnou. Problém s nedostatkem platnosti tohoto vyjádření v době rozhodování správních orgánů proto soud neshledává.
20. Protože lze vyjádření prvních dvou uvedených správců sítí (Severočeské vodovody a kanalizace a.s.; GasNet Služby, s.r.o.) považovat ke dni vydání napadeného rozhodnutí za neplatná, aniž by správce sítě takový stav svým pojetím platnosti vyjádření sám nastolil a očekával (jako je tomu v případě CETIN a.s.), je třeba zkoumat důsledky těchto skutečností pro napadené rozhodnutí žalovaného. Nejvyšší správní soud ve svém zrušujícím rozsudku uvedl, že případná neplatnost vyjádření dotčených subjektů nutně neznamená nezákonnost správních rozhodnutí a že: *„Při absenci tohoto zákonného podkladu (resp. platného podkladu) není v řízení jisté, zda se v mezidobí nezměnily okolnosti natolik, že by připojení stavby na technickou a dopravní infrastrukturu dle dosavadních podmínek nepřiměřeně zasahovalo do právní sféry stěžovatele. Posouzení reálnosti takového dotčení je předmětem věcného posouzení vznesené námitky.“*
21. Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se rozhodování na podkladě neplatného závazného stanoviska uvádí, že: *„Pokud dotčený orgán omezí platnost závazného stanoviska (§ 149 správního řádu) na určitou dobu z důvodu možné budoucí změny poměrů v území a o odvolání proti rozhodnutí, pro něž bylo takové závazné stanovisko podkladem, bylo rozhodnuto po skončení platnosti závazného stanoviska, jedná se o vadu řízení. Soud může dospět k závěru, že tato vada neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí (ve smyslu § 75 odst. 3 s. ř. s.), bude-li stanoviskem či vyjádřením dotčeného orgánu příslušného k vydání závazného stanoviska prokázáno, že ke změně poměrů v území od doby vydání závazného stanoviska nedošlo, a jeho podmínky jsou tak stále aktuální.“* (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2024, č. j. 6 As 125/2024-76, či ze dne 19. 3. 2025, č. j. 6 As 3/2025-62)

22. Dle přesvědčení zdejšího soudu lze obdobně uzavřít, pokud se jedná o rozhodování správního orgánu na podkladě vyjádření správců inženýrských sítí (k tomu srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 2 As 62/2019-86). Naznačil to ostatně také zmíněný zrušující rozsudek v této věci. Rozhodoval-li žalovaný (popřípadě již správní orgán I. stupně) na podkladě vyjádření správců sítí, která z důvodu plynutí času pozbyla platnosti, jedná se o vadu řízení. V takovém případě zbývá posoudit, zda měla taková vada vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zmínění čtyři správci sítí byli účastníky stavebního řízení, a mohli se tak případně neplatnosti svých vyjádření sami dovolávat, což neučinili. Na podkladě námítky žalobce a v duchu výše zmíněné judikatury se na ně zdejší soud obrátil za účelem zjištění jejich stanoviska ohledně případné změny poměrů v území a aktuálnosti jejich vyjádření. Přes výše zmíněné rozdíly v nastavení podmínek platnosti vyjádření správců sítí se soud obrátil na všechny čtyři správce a podstatu závěrů jejich opatřených písemných stanovisek, která jsou součástí soudního spisu, provedl při jednání jako důkaz.
23. Společnost Severočeské vodovody a kanalizace a.s. uvedla, že poměry v daném místě se do data vydání rozhodnutí odvolacího orgánu nijak výrazně nezměnily, proto bylo fakticky možné vycházet ze skutečností uvedených ve vyjádřeních této společnosti i po vypršení platnosti. Společnost nemá problém s vydáním dodatečného stavebního povolení po vypršení platnosti jejich vyjádření.
24. Společnost GasNet Služby, s.r.o. uvedla, že v průběhu doby platnosti jí vydaného vyjádření byla řádně informována o probíhajícím stavebním řízení a považuje za splněnou povinnost, aby v době zahájení stavebního řízení bylo k dispozici její platné vyjádření. Délku stavebního řízení nemůže ovlivnit, a proto považuje stavbu za řádně projednanou. Od roku 2018 do dnešního dne nedošlo dle společnosti GasNet Služby, s.r.o. v zájmovém území k žádné změně plynárenské sítě.
25. Společnost ČEZ Distribuce, a.s. uvedla, že od doby vydání jejího souhlasného vyjádření nedošlo v dané lokalitě k žádné změně poměrů týkajících se její distribuční soustavy a že předmětné dodatečné povolení stavby nepředstavuje problém z pohledu ochrany její infrastruktury.
26. Společnost CETIN a.s. uvedla, že do současné doby se poměry týkající se její sítě elektronických komunikací v dané lokalitě zásadně nezměnily, a proto pro ni řešené dodatečné povolení stavby nepředstavuje výrazný problém.
27. Z uvedeného je zřejmé, že Severočeské vodovody a kanalizace a.s. a GasNet Služby, s.r.o., jakožto správci sítí, jejichž původní stanoviska nebyla v době vydání rozhodnutí žalovaného využitelná, neměly ani v době vydání napadeného rozhodnutí problém s dodatečným povolením stavby. Z hlediska jimi spravované infrastruktury se totiž poměry v místě zásadně nezměnily. Obdobně se nad rámec nutného vyjádřily také společnosti ČEZ Distribuce, a.s. a CETIN a.s., nicméně z jejich souhlasných vyjádření poskytnutých ve správním řízení mohl žalovaný z výše uvedených důvodů vycházet, aniž zatížil řízení procesní vadou.
28. Využití neplatných vyjádření prvních dvou jmenovaných správců sítí sice vadu řízení představuje, avšak jedná se o vadu bez vlivu na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť v řízení před soudem byl prokázán nedostatek změny poměrů v místě, který by zapříčinil nepoužitelnost původních stanovisek. Námitce, že žalovaný vycházel ze stanovisek správců sítí, jimž vypršela platnost, proto soud nevyhověl.

29. Další námitky žalobce neshledal důvodnými ani Nejvyšší správní soud, který přezkoumával první rozsudek soudu zdejšího. Soud tedy opakuje, že pokud jde o umístění dodatečně povolované stavby, součástí správního spisu je geometrický plán č. X ověřený oprávněným zeměměřickým inženýrem Ing. Jiřím Kalistou, z něž plyne, že dodatečně povolená stavba nijak nezasahuje do pozemku p. č. XD. Tento podklad je pro učinění takového závěru naprosto dostatečný, kompletně zachycuje půdorys celého domu, ostatně žalobce proti němu nevznáší jakoukoli konkrétní námitku. Proto soud ani neprováděl důkaz žalobcem předloženým geodetickým zaměřením na č. l. 129 soudního spisu, z něž nelze zjistit cokoli jiného. Na sousedním pozemku se i dle projektové dokumentace nachází pouze část dosavadního plotu, na niž se však dodatečné povolení nevztahuje, když má být dle projektové dokumentace naopak odstraněna. Prosté žalobní konstatování, že stavba zasahuje do sousedního pozemku, resp. že se touto skutečností správní orgány nezabývaly, není způsobilé zpochybnit zaměření ověřené oprávněným zeměměřickým inženýrem. Na něj přitom správní orgány odkazovaly, a není tedy pravdou, že by se možným umístěním stavby na pozemku ve vlastnictví žalobce nezabývaly.
30. Není rovněž pravdou, že by se správní orgány nezabývaly dodržáním předepsaných odstupových vzdáleností. O této otázce bylo vedeno samostatné řízení o povolení výjimky, a právě z jeho výsledku správní orgány vyšly, neboť výjimka ohledně odstupu od garáže na sousedním pozemku byla, jak soud popsál výše, udělena. Žaloba k této otázce konkrétnější argumentaci neobsahuje, soud by však ani nebyl oprávněn v nynějším řízení přezkoumávat samostatně stojící rozhodnutí ve věci udělení výjimky. Pokud žaloba hovoří o odstupu předmětné stavby od hranice s pozemkem p. č. XD, soud uvádí, že, jak to již bylo řešeno v řízení o povolení výjimky, na řešenou věc (rodinný dům s okny vedle nebytové stavby garáže na sousedním pozemku) dopadá § 25 odst. 4 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Z tohoto ustanovení byla povolena výjimka. Z žádného dalšího ustanovení pak neplyne, že by předmětná stavba rodinného domu nemohla být umístěna tak, jak je tomu v tomto případě. Soud dodává, že zcela obecná konstatování žalobce o dalších vadách napadeného rozhodnutí nemohou vést ke zrušení rozhodnutí žalovaného. Žaloba rovněž neuvádí, jaká zákonná ustanovení žalovaný nerespektoval, nebo jaké odvolací námitky nevypořádal.

VI. Závěrečné posouzení a náklady řízení

31. Vzhledem k uvedenému dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
32. O nákladech řízení včetně řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, jemuž však žádné náklady přesahující běžný rozsah činnosti správního orgánu nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
33. Protože osobě zúčastněné na řízení soud neuložil v řízení žádné povinnosti a současně neshledal žádné důvody hodné zvláštního zřetele, vyslovil v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s., že se osobě zúčastněné na řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. prosince 2025

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu